

32001L0081

L 309/22

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

27.11.2001

ДИРЕКТИВА 2001/81/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 23 октомври 2001 година
относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската
Общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален
комитет ⁽²⁾,

като взеха предвид становището на Комитета за регионите ⁽³⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от
Договора ⁽⁴⁾, в светлината на съвместния проект, одобрен от
Помирителния комитет на 2 август 2001 г.,

като имат предвид, че:

(1) Общият подход и стратегията на Петата програма за дей-
ствие в областта на околната среда са одобрени с Резолюция
от 1 февруари 1993 г. на Съвета и на представителите на
правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките
на Съвета относно програма на Общността за политика и
действия във връзка с околната среда и устойчивото
развитие ⁽⁵⁾, а определените в нея цели са да не се надви-
шават критичните съдържания и нива на киселинност в
Общността. Програмата изисква всички хора да бъдат ефек-
тивно защитени срещу рисковете за здравето в резултат на
атмосферно замърсяване, а допустимите равнища на замър-
сяване да бъдат съобразени с опазването на околната среда.
Програмата предвижда също установените от Световната
здравна организация (СЗО) ориентировъчни стойности да
станат задължителни на общностно равнище.

(2) Държавите-членки са подписали Протокола от Гьотеборг от
1 декември 1999 г. към Конвенцията на Икономическата
комисия за Европа на Обединените нации (ООН/ИКЕ) за
трансграничното замърсяване на въздуха на далечни раз-
стояния с цел намаляване на киселинността, еутрофията и
приземния озон.

⁽¹⁾ ОВ С 56 Е, 29.2.2000 г., стр. 34.

⁽²⁾ ОВ С 51, 23.2.2000 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ С 317, 6.11.2000 г., стр. 35.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския парламент от 15 март 2000 г. (ОВ С 377,
29.12.2000 г., стр. 159), Обща позиция на Съвета от 7 ноември
2000 г. (ОВ С 375, 28.12.2000 г., стр. 1) и Решение на Европейския
парламент от 14 март 2001 г. (все още непубликувано в *Официален*
вестник). Решение на Европейския парламент от 20 септември 2001 г.
и Решение на Съвета от 27 септември 2001 г.

⁽⁵⁾ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

(3) В Решение № 2179/98/ЕО на Европейския Парламент и на
Съвета от 24 септември 1998 г. относно преразглеждането
на програмата на Европейската общност за политика и дей-
ствия във връзка с околната среда и устойчивото развитие,
наречена „Към устойчиво развитие“ ⁽⁶⁾, се посочва, че следва
да се обърне особено внимание на разработването и изпъл-
нението на стратегия с цел да се гарантира, че няма да се
надвишават критичните съдържания, вследствие излагането
на киселинни, еутрофични и фотохимични атмосферни
замърсители.

(4) Директива 92/72/ЕИО на Съвета от 21 септември 1992 г.
за замърсяването на въздуха с озон ⁽⁷⁾ изисква Комисията да
представи на Съвета доклад за оценка на фотохимичното
замърсяване в Общността, придружен от всякакви предло-
жения, които Комисията счита за подходящи, за контрол
на замърсяването на въздуха от приземния озон и, при
необходимост, за намаляване на емисиите на прекурсори на
озон.

(5) Значителни райони от територията на Общността са изло-
жени на отлагания на киселинни и еутрофични вещества в
количества, които оказват неблагоприятно въздействие
върху околната среда. Установените от СЗО
ориентировъчни стойности за опазване на човешкото здраве
и растителността от фотохимични замърсители съществено
се надвишават във всички държави-членки.

(6) Поради това превишенията на критичните съдържания
следва постепенно да се премахват и да се съблюдават
ориентировъчните стойности.

(7) Понастоящем е технически невъзможно да бъдат постиг-
нати дългосрочните цели за премахване на
неблагоприятното въздействие на киселинни вещества и за
намаляване на степента на излагане на човека и околната
среда на приземния озон до установените от СЗО
ориентировъчни стойности. Поради това е необходимо да
се предвидят междинни екологични цели за намаляване на
замърсяването с киселинни вещества и озон, въз основа на
които да бъдат предприети необходимите мерки за намаля-
ване на това замърсяване.

(8) Междинните екологични цели и мерките за тяхното пости-
гане следва да отчитат техническата осъществимост и свър-
заните с това разходи и ползи. Тези мерки следва да
гарантират, че всички предприети действия са разходно-
ефективни за Общността като цяло и следва да отчитат
необходимостта от избягване на прекомерни разходи за
всяка отделна държава-членка.

⁽⁶⁾ ОВ L 275, 10.10.1998 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 1.

- (9) Трансграничното замърсяване допринася за увеличаване на киселинността в атмосферата, еутрофията на почвата и формирането на приземен озон, поради което намаляването им налага координирани действия на Общността.
- (10) Намаляването на емисиите на замърсители, причиняващи киселинност в околната среда и формиране на приземен озон, ще доведе и до по-ниска еутрофия на почвата.
- (11) Определянето на национални тавани за емисии за всяка държава-членка за серен двуоксид, азотни оксиди, летливи органични съединения и амоняк е разходно-ефективен начин за постигането на междинни екологични цели. Тези пределнодопустими стойности за емисиите ще дадат възможност на Общността и държавите-членки за по-голяма гъвкавост при определяне на необходимите мерки за спазването им.
- (12) Държавите-членки следва да отговарят за въвеждането на мерки за прилагане с оглед спазването на националните тавани за емисии. Ще бъде необходимо да се оценява постигнатият напредък в спазването на пределните стойности. Поради това следва да се разработят национални програми за намаляване на емисиите, които да се докладват на Комисията и да съдържат информация за приетите или предвидени мерки за спазване на тавани за емисии.
- (13) В съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора, и като се отчита по-специално принципът на предпазвателните мерки, целта на настоящата директива, а именно ограничаване на емисиите на окисляващи и еутрофични замърсители и прекурсори на озон, не може да се постигне в достатъчна степен от държавите-членки поради трансграничното естество на замърсяването, поради което може по-добре да се постигне от Общността; в съответствие с принципа на пропорционалност, настоящата директива не излиза извън рамките на необходимото за постигане на гореспоменатата цел.
- (14) Следва да се извършва своевременен преглед на постигнатия напредък от държавите-членки по отношение на таваните за емисии, както и преглед на степента, до която прилагането на таваните има вероятност да отговаря на междинните екологични цели за Общността като цяло. Този преглед следва да отчита и научно-техническия прогрес, развитието в законодателството на Общността, както и намаляването на емисиите извън Общността, като наред с другото се обръща специално внимание на постигнатия напредък от страните-кандидатки за присъединяване. При този преглед Комисията следва да извърши допълнително проучване на разходите и ползите от въвеждане на таваните за емисии, в т.ч. тяхната разходна ефективност, пределни разходи и ползи, социално-икономическо въздействие и всяко въздействие върху конкурентоспособността. При прегледа следва да се вземат предвид и ограниченията относно приложното поле на настоящата директива.
- (15) За целта Комисията следва да изготви доклад до Европейския парламент и до Съвета и, ако счита за необходимо, да предложи подходящи изменения в настоящата директива, като отчита ефекта на всяко съответно законодателство на Общността, в което, наред с другото, се определят пределни стойности за емисиите и продуктови стандарти за източниците на емисии, както и международните разпоредби за емисиите от кораби и въздухоплавателни средства.
- (16) Морският транспорт е значителен източник на емисии от серен двуоксид и азотни оксиди, както и на концентрации и отлагания от атмосферни замърсители в Общността. Поради това, тези емисии следва да бъдат намалени. Член 7, параграф 3 от Директива 1999/32/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. за намаляване на съдържанието на сира в някои течни горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО ⁽¹⁾ изисква Комисията да прецени какви мерки биха могли да се предприемат с оглед намаляване приноса за увеличаване на киселинността на други корабни течни горива, освен посочените в член 2, параграф 3 от същата директива.
- (17) Държавите-членки следва да се стремят възможно най-скоро да ратифицират приложение VI към Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (МАРПОЛ).
- (18) Поради трансграничния характер на киселинността и озоновото замърсяване, Комисията следва да продължи по-нататъшното си проучване на необходимостта от разработване на хармонизирани мерки на Общността, без да се накърняват разпоредбите на член 18 от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. относно интегрираното предотвратяване и контрол на замърсяването ⁽²⁾, с цел да се избягва нарушаване на правилата на конкуренцията и да се отчита балансът между ползите от и разходите за действието.
- (19) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат, без да се засяга законодателството на Общността, уреждащо емисиите на тези замърсители от специфични източници и разпоредбите на Директива 96/61/ЕО на Съвета относно пределните норми за допустими емисии и използването на най-добри налични техники.
- (20) Необходимо е да се изготвят инвентаризации на емисиите, за да се следи напредъкът в спазването на таваните за емисии; те трябва да се изчисляват съгласно международно утвърдена методология, а резултатите редовно да се докладват на Комисията и на Европейската Агенция по околната среда (ЕАОС).
- (21) Държавите-членки следва да предвидят правила за приложимите санкции за нарушаване на разпоредбите на настоящата директива и да гарантират тяхното прилагане. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и с възпиращ ефект.

⁽¹⁾ ОВ L 121, 11.5.1999 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

- (22) Необходимите мерки за прилагане на настоящата директива следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., с което се определят процедурите за упражняване на предоставените на Комисията изпълнителни правомощия ⁽¹⁾.
- (23) Комисията и държавите-членки следва да си сътрудничат на международно ниво с оглед постигане на целите на настоящата директива,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел

Целта на настоящата директива е да се ограничат емисиите на киселинни и еутрофични замърсители и озонови прекурсори, за да се подобри защитата на околната среда и човешкото здраве в Общността срещу рискове от неблагоприятното въздействие на киселинност, еутрофия на почвата и приземния озон, и да се осъществи напредък към постигането на дългосрочните цели за непревишаване на критичните равнища и съдържания и за ефективна защита на всички хора срещу признатите рискове за здравето от замърсяването на въздуха, чрез определяне на национални пределнодопустими стойности за емисиите, като 2010 г. и 2020 г. се приемат за базисни години, както и чрез предвидените в членове 4 и 10 последващи прегледи.

Член 2

Обхват

Настоящата директива се отнася за емисиите на територията на държавите-членки и техните изключителни икономически зони от всички посочени в член 4 източници на замърсяване, които възникват в резултат на човешката дейност.

Тя не се отнася за:

- емисии от международното морско корабоплаване;
- емисии от въздушно движение извън цикъла на излитане и кацане;
- за Испания, емисиите на Канарските острови;
- за Франция, емисиите в отвъдморските департаменти;
- за Португалия, емисиите на остров Мадейра и Азорските острови.

Член 3

Определения

По смисъла на настоящата директива:

- „АОТ 40“ означава сумата от разликата между часовите концентрации на приземния озон, по-голяма от $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) и $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ през дневните часове, натрупани от май до юли всяка година;

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- „АОТ 60“ означава сумата от разликата между часовите концентрации на приземния озон, по-голяма от $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) и $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, натрупана през цялата година;

- „критично натоварване“ означава количествена оценка за излагане на въздействието на един или повече замърсители, под която според съвременните познания не настъпват значителни неблагоприятни въздействия върху определени чувствителни елементи от околната среда;

- „критично ниво“ означава концентрацията на замърсители в атмосферата, над която според съвременните познания могат да настъпят неблагоприятни въздействия върху рецептори, като човешки същества, растения, екосистеми или материали;

- „емисия“ означава изпускането на вещество от точков или дифузен източник в атмосферата;

- „мрежова клетка“ означава квадрат с размери $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, който е мерната единица, която се използва при съставянето на карта на критичните съдържания в европейски мащаб, както и при наблюдение и контрол на емисиите и отлаганията на въздушни замърсители съгласно Съвместната програма за мониторинг и оценка на разпространяването на замърсителите във въздуха на далечни разстояния в Европа (EMEP);

- „цикъл на излитане и кацане“ означава цикъл, представен от следните времена за всяка операция: захождане 4,0 минути; рулиране/работа на двигателите на празен ход на земята 26,0 минути; излитане 0,7 минути; набиране на височина 2,2 минути;

- „национален таван за емисии“ означава максималното количество вещество, изразено в килотонове, което може да бъде изпуснато в атмосферата от държава-членка през една календарна година;

- „азотни оксиди“ или „ NO_x “ означава количеството азотен оксид и азотен двуоксид, изразено като азотен двуоксид;

- „приземен озон“ означава озонът в най-ниската част на тропосферата;

- „летливи органични съединения“ и „ЛОС“ означава всички органични съединения, произтичащи от човешки дейности, с изключение на метан, които могат да произвеждат фотохимични окислителни чрез реакции с азотни оксиди в присъствието на слънчева светлина.

Член 4

Национални тавани за емисии

1. Най-късно до 2010 г. държавите-членки ограничават годишните си национални емисии на следните замърсители: серен двуоксид (SO_2), азотни оксиди (NO_x), летливи органични съединения (ЛОС) и амоняк (NH_3) до количества, не по-големи от определените в приложение I тавани за емисиите, като се отчитат всички евентуални изменения вследствие на приети от Общността мерки след посочените в член 9 доклади.

2. Държавите-членки гарантират, че след 2010 г. няма да се надвишават определените в приложение I тавани за емисиите.

Член 5

Междинни екологични цели

Целта на определените в приложение I национални тавани за емисиите е най-общо до 2010 г. да се постигнат следните междинни екологични цели в Общността като цяло:

а) Киселинност

Районите, в които се надвишават критичните съдържания, се намаляват най-малко с 50 % (във всяка мрежова клетка) спрямо състоянието през 1990 г.

б) Излагане на въздействието на опасен за човешкото здраве приземен озон

Натоварването с приземен озон, което е над критичното ниво за човешкото здраве (AOT60 = 0), се намалява с две трети във всички мрежови клетки спрямо състоянието през 1990 г. Освен това, натоварването с приземен озон не надвишава абсолютна граница от 2,9 ppm.h във всяка мрежова клетка.

в) Излагане на въздействието на опасен за растителността приземен озон

Натоварването с приземен озон, което е над критичното ниво за посеви и полустествени растителни култури (AOT40 = 3 ppm.h), се намалява с една трета във всички мрежови клетки спрямо състоянието през 1990 г. Освен това, натоварването с приземен озон не надвишава абсолютна граница от 10 ppm.h, изразена като превишение от 3 ppm.h на критичното ниво във всяка мрежова клетка.

Член 6

Национални програми

1. Най-късно до 1 октомври 2002 г. държавите-членки изготвят програми за прогресивно намаляване на националните емисии на посочените в член 4 замърсители с цел най-късно до 2010 г. да се спазват най-малко посочените в приложение I национални тавани емисии.

2. Националните програми включват информация за приетите и предвидени политики и мерки, както и количествени оценки за ефективността на тези политики и мерки относно емисиите на замърсители през 2010 г. Посочват се очакваните значителни промени в географското разпределение на националните емисии.

3. При необходимост, държавите-членки актуализират и преразглеждат националните програми до 1 октомври 2006 г.

4. Държавите-членки предоставят на разположение на обществеността и на съответните организации, като екологични организации, изготвените програми в съответствие с параграфи 1, 2 и 3. Предоставяната съгласно настоящия параграф информация на обществеността и на организации трябва да е ясна, изчерпателна и лесно достъпна.

Член 7

Инвентаризация на емисиите и предвижданията

1. Държавите-членки изготвят и ежегодно актуализират инвентаризациите на националните емисии и на предвижданията за емисии за 2010 г. на посочените в член 4 замърсители.

2. Държавите-членки изготвят своите инвентаризации на емисиите и предвижданията с помощта на посочените в приложение III методологии.

3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция по околна среда, в сътрудничество с държавите-членки и въз основа на предоставената от тях информация, изготвя инвентаризации на емисиите и предвижданията за емисии на посочените в член 4 замърсители. Инвентаризациите и предвижданията се предоставят на разположение на обществеността.

4. Всяка актуализация на методологиите, които следва да се използват съгласно приложение III, се извършва в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2.

Член 8

Доклади от държавите-членки

1. Държавите-членки ежегодно, най-късно до 31 декември, докладват на Комисията и на Европейската агенция за околна среда националните си инвентаризации на емисиите и предвижданията си за емисии през 2010 г., изготвени в съответствие с член 7. Те докладват своите окончателни описи на емисиите за предпоследната година спрямо текущата година и прогнозните инвентаризации на емисиите за предходната година. Предвижданията за емисии включват информация, която да дава възможност за количествен анализ на използваните при изготвянето им ключови социално-икономически фактори.

2. Държавите-членки най-късно до 31 декември 2002 г. информират Комисията за изготвените програми в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2.

Държавите-членки най-късно до 31 декември 2006 г. информират Комисията за актуализираните програми, изготвени в съответствие с член 6, параграф 3.

3. Комисията изпраща получените национални програми на другите държави-членки в срок от един месец от получаването им.

4. Комисията, в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2, определя разпоредби, които да гарантират последователност и прозрачност при докладване на националните програми.

Член 9

Доклади на Комисията

1. През 2004 г. и 2008 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно напредъка по прилагането на определените в приложение I национални тавани за емисии и за степента, до която има вероятност да бъдат постигнати предвидените в член 5 междинни екологични цели до 2010 г., и за степента, до която биха могли да бъдат постигнати предвидените в член 1 дългосрочни цели до 2020 г. Докладите включват икономическа оценка, включително разходна ефективност и ползи, оценка на пределните разходи и ползи, и социално-икономическото въздействие от прилагането на националните тавани за емисии върху конкретни държави-членки и отрасли. Те включват и преглед на определените в член 2 ограничения в обхвата на настоящата директива и оценка до каква степен би могло да е необходимо по-нататъшно намаляване на емисиите с оглед постигане на определените в член 5 междинни екологични цели. Те отчитат изготвените от държавите-членки доклади съгласно член 8, параграфи 1 и 2, както и, *inter alia*:

- а) всяко евентуално прието ново законодателство на Общността, което определя пределни стойности за емисиите и продуктови стандарти за съответните източници на емисии;
- б) развитието на най-добрите налични техники в рамките на информационния обмен съгласно член 16 от Директива 96/61/ЕО;
- в) целите за намаляване през 2008 г. на емисиите на серен диоксид и азотни оксиди от съществуващи големи горивни инсталации, докладвани от държавите-членки съгласно Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване емисиите във въздуха на някои замърсители от големите горивни инсталации ⁽¹⁾;
- г) намаляване на емисиите и поетите от трети страни ангажменти за намаляване, като се обръща специално внимание на мерките, които следва да се предприемат в страните-кандидатки за присъединяване, и възможностите за по-нататъшно намаляване на емисиите в районите в близост до Общността;
- д) всяко ново законодателство на Общността или международни регламенти относно емисиите от кораби и въздухоплавателни средства;
- е) развитието на транспорта и всички допълнителни действия за контрол на емисиите от транспорт;
- ж) развитието в областта на селското стопанство, нови проекти в областта на животновъдството и подобряване на методите за намаляване на емисиите в селскостопанския отрасъл;
- з) всички значителни промени на пазара на енергийно снабдяване в държава-членка и нови прогнози, отразяващи предприетите действия от държавите-членки за спазване на поетите от тях международни задължения във връзка с промяната на климата;
- и) оценка на текущите и предвиждани превишения на критичните съдържания и на определените от СЗО ориентируващи стойности за приземен озон;
- й) възможността за определяне на предлагана междинна цел за намаляване на еутрофията на почвата;
- к) нови технически и научни данни, включително оценка на неточностите във:
 - и) инвентаризациите на националните емисии;
 - ii) входящите справочни данни;
 - iii) сведенията за трансграничния транспорт и отлагането на замърсители;
 - iv) критичните съдържания и равнища;
 - v) използвания модел;
 и оценка на произтичащата неточност в необходимите национални тавани за емисиите с оглед постигането на споменатите в член 5 междинни екологични цели.
- л) евентуалната необходимост от избягване на прекомерни разходи във всяка отделна държава-членка;
- м) сравнителен анализ между изчисленията по модела с наблюденията върху киселинността, еутрофията и приземния озон с цел подобряване на моделите;
- н) възможната употреба, по целесъобразност, на съответни икономически лостове.

2. През 2012 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно спазването на определените в приложение I тавани и за напредъка по отношение на определените в член 5 междинни екологични цели и определените в член 1 дългосрочни цели. Нейният доклад отчита изготвените от държавите-членки доклади, съгласно член 8, параграфи 1 и 2, както и въпросите, изброени в параграф 1, букви а)–н).

Член 10

Преглед

1. Посочените в член 9 доклади отчитат изброените фактори в член 9, параграф 1. При подготовката на всеки доклад Комисията извършва преглед на настоящата директива въз основа на тези фактори, напредъка към постигане на таваните за емисиите до 2010 г., научно-техническия прогрес и състоянието на напредъка към постигане на определените в настоящата директива междинни цели и дългосрочните цели да не се надвишават критичните

⁽¹⁾ ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1.

съдържания и равнища, и определените от СЗО ориентировъчни стойности за качество на въздуха.

2. При прегледа, който следва да завърши през 2004 г., се извършва оценка на определените в приложение II ориентировъчни тавани емисиите в Общността като цяло. Оценката на тези ориентировъчни пределни стойности е фактор, който следва да се вземе под внимание при анализа на по-нататъшните разходно-ефективни действия, които биха могли да бъдат предприети, за да се намалят емисиите на всички съответни замърсители, с цел постигане на определените в член 5 междинни екологични цели в Общността като цяло до 2010 г.

3. Всички прегледи включват допълнително проучване на очакваните разходи и ползи от националните тавани за емисиите, изчислени с помощта на съвременни модели и използване на най-добрите налични данни с оглед постигането на възможно най-голяма точност, като се отчита и напредъкът в процеса на разширяване на Европейския съюз, както и достойнствата на алтернативни методологии въз основа на факторите, изброени в член 9.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 18 от Директива 96/61/ЕО, за да се избегне нарушаване на правилата на конкуренцията, и като се отчита балансът между ползи и разходи за предприетите действия, Комисията допълнително проучва необходимостта от разработване на хармонизирани мерки на Общността за най-важните икономически отрасли и продукти, които допринасят за повишаване на киселинността, еутрофията и образуването на приземен озон.

5. По целесъобразност, посочените в член 9 доклади се придружават от предложения за:

- а) изменения на националните тавани за емисии, посочени в приложение I, с цел постигане на определените в член 5 междинни екологични цели и/или за изменения на тези междинни екологични цели;
- б) възможни по-нататъшни намаления на емисиите с цел постигане, за предпочитане до 2020 г., на определените в настоящата директива дългосрочни цели;
- в) мерки, които да гарантират спазването на таваните за емисиите.

Член 11

Сътрудничество с трети страни

За да се насърчава постигането на определените в член 1 цели, Комисията и държавите-членки, в зависимост от случая, без да се засягат разпоредбите на член 300 от Договора, осъществяват двустранно и многостранно сътрудничество с трети страни и съответни международни организации, като Икономическата Комисия за Европа на Обединените нации (ООН/ИКЕ), Международната морска организация (ММО) и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), включително

чрез обмяна на информация относно техническите и научни изследвания и развитие с цел подобряване на основата за улесняване намаляването на емисиите.

Член 12

Доклади за емисиите от кораби и въздухоплавателни средства

1. До края на 2002 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за степента, в която емисиите от международното мореплаване допринасят за повишаване на киселинността, еутрофията и образуването на приземен озон.

2. До края на 2004 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за степента, в която емисиите от въздухоплавателни средства, извън циклите на излитане и кацане, допринасят за повишаване на киселинността, еутрофията и образуването на приземен озон.

3. Във всеки доклад се посочва програма за действия, които биха могли да се предприемат на международно или общностно ниво като подходящи за намаляване на емисиите от съответния отрасъл и като основа за допълнително обсъждане от Европейския парламент и Съвета.

Член 13

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 12 от Директива 96/62/ЕО, наричан по-долу „Комитета“.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Посоченият в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО срок се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 14

Санкции

Държавите-членки определят приложимите санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Санкциите трябва да бъдат ефективни, съразмерни и с възпиращ ефект.

Член 15

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, преди 27 ноември 2002 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 17

Адресати

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Член 16

Съставено в Люксембург на 23 октомври 2001 година.

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател

N. FONTAINE

A. NEYTS-UYTTEBROECK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Национални тавани за емисиите на SO₂, NO_x, ЛОС и NH₃, които следва да се постигнат до 2010 г. ⁽¹⁾

Държава	SO ₂ Килотонове	NO _x Килотонове	ЛОС Килотонове	NH ₃ Килотонове
Австрия	39	103	159	66
Белгия	99	176	139	74
Дания	55	127	85	69
Финландия	110	170	130	31
Франция	375	810	1050	780
Германия	520	1051	995	550
Гърция	523	344	261	73
Ирландия	42	65	55	116
Италия	475	990	1159	419
Люксембург	4	11	9	7
Холандия	50	260	185	128
Португалия	160	250	180	90
Испания	746	847	662	353
Швеция	67	148	241	57
Обединено кралство	585	1167	1200	297
ЕО 15	3850	6519	6510	3110

⁽¹⁾ Тези национални пределнодопустими стойности за емисии са предназначени за постигането в най-общи линии на определените в член 5 междинни екологични цели. Постигането на тези цели се очаква да доведе до намаляване на еутрофията на почвата до такава степен, че отлаганията на прекомерно количество хранителен азот на територията на Общността над критичните съдържания да се намалят с около 30 % в сравнение със състоянието през 1990 г

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Тавани за емисиите на SO₂, NO_x и ЛОС (в хиляди тонове)

	SO ₂ Килотонове	NO _x Килотонове	VOC Килотонове
ЕС 15	3634	5923	5581

Тези тавани за емисии са предназначени за постигането на определените в член 5 междинни екологични цели за Общността като цяло до 2010 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Методологии за изготвянето на инвентаризации и предвиждания за емисиите

Държавите-членки изготвят инвентаризации и предвиждания за емисиите с помощта на одобрените методологии съгласно Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния, като им се препоръчва при изготвянето на тези инвентаризации и предвиждания да използват общия наръчник ЕМЕП/CORINAIR (*).

(*) Инвентаризация на Европейската агенция по околна среда на емисиите в атмосферата.